

maa der være; det slutter jeg af, at Kaffe-Søholm er en af Garanterne. Den Mand vover ikke sine Penge, hvor han ikke mener at kunne gøre Regning paa Aagerrenter. Forresten skal det være Deres egen Brorsøn — den nye Folketingsmand — der har faaet ham interesseret for Bladet. Det hedder sig, at Pastor Gaardbo er bleven Pot og Pande i den Søholmske Familje. De har lært hinanden at kende paa Søholms fynske Gods. Kan han løbe af med den sidste af »Kaffesøstrene«, gør han sgu i enhver Henseende et fint Parti.«

Enslev vaagnede op af sin mørke Tankefuldhed og afbrød ham.

»Ti nu stille! Og hør, hvad jeg vil sige! Dersom Pastor Stensballe og de andre fromme Æsler bilder sig ind, at de har bragt mig i Knibe ved at underkøbe Samuelsen netop nu — saa skal de faa at se, at de har taget fejl! Jeg overtager fra iovermorgen selv Redaktionen. Det Bytte taber Bladet vist ikke ved! . . . Det kommer til at gaa lidt ud over min Nattero; men det værner man sig til. I tolv Aar havde jeg Hundevagten ved mit eget Blad. — Redaktørskiftet skal endnu i Aften meddeles Telegram-Bureauet. Og imorgen Formiddag Kl. 11 skal Redaktionssekretærene og de faste Medarbejdere give Møde her — undtagen Samuelsen naturligvis. Jeg slaar den fede Gorilla Kortene ud af Haanden! Zaun skal jeg have